

slov a slovních tvarů. Recenzenti oceňovali v jeho studiích přesnost a detailnost popisu spjatou s jasností a srozumitelností výkladu. Zd. Oliverius dovedl mistrně spojovat vysokou vědeckou úroveň se zřetelem didaktickým. Dovedl také dobře řídit týmovou práci, jak o tom svědčí mimo jiné skripta *Úvod do jazykovědy* (ped. fak. UK, SPN 1978), která redigoval a byl spoluautorem (spolu s P. Hauserem, J. Hrbáčkem, M. Markovou a O. Martinovou). Podobně to bylo s *Úvodem do morfologie ruštiny I* (SPN 1978), který redigoval a do něhož sám napsal 16 kapitol.

Zd. F. Oliverius vystupoval na mnoha zahraničních a domácích konferencích, kongresech a sjezdech – rusistických a slavistických, mj. ve Varšavě, San Franciscu, v Port Moresby (Papua).

Z tohoto letního nástinu snad je patrné, jak bohaté a mnohostranné byly vědecké a pedagogické zájmy Zd. Oliveria (nemluvě o jeho širokých zájmech kulturních). Je obdivuhodné, kolik toho stihl vykonat do své předčasné smrti ve věku 51 let. Bylo to jistě díky jeho pracovitosti, vytrvalosti, clevědomosti a talentu. Je velká škoda, že mu osud nedopřál v této plodné činnosti pokračovat. Přesto si stačil vystavět svým dílem pomník⁴, který nemůže být v dějinách české slavistiky přehlédnut a který nesmí upadnout v zapomnění. Z jeho odkazu bychom měli stále čerpat. Tím nejlépe uctíme jeho památku.

Rudolf Zimek

Pracovní zasedání u příležitosti 70. narozenin profesora Radoslava Večerky

Dne 17. dubna 1998 u příležitosti 70. narozenin našeho významného slavisty prof. PhDr. R. Večerky, DrSc., uspořádal Ústav slavistiky Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně jednoduché pracovní zasedání, jehož se vedle brněnských slavistů zúčastnili i mimobrněňští odborníci.

Jednání zahájil vedoucí Ústavu slavistiky FF MU prof. PhDr. I. Pospíšil, DrSc. Prof. PhDr. S. Žaža, CSc., jako zástupce pracoviště, na němž jubilant působí, zhodnotil jeho odborný přínos v rozvoji české a světové paleoslovenistiky.

Následovalo 14 referátů, které se týkaly především problematiky těch oblastí, jimž věnoval jubilant ve své badatelské činnosti pozornost – etymologie, paleoslovenistiky a historického vývoje slovanských jazyků a literatur.

⁴ Jeho životní krédo vystihuje latinský nápis na náhrobku jeho hrobu v rodné vsi, který vybrala ze sešitku Zdeňkových výpisků moudrých výroků jeho žena Eva Oliveriusová (anglistka-literátka) a dala je tam vytesat:

Aedis aedificat dives sapiens monumentum
hospitium est illud corporic hic domus est
illuc paulisper remoramur at hic habitamus
illud discrimen tuta sed hic requies

Jako první vystoupil jubilatův kolega a dlouholetý blízký spolupracovník **A. Erhart** (Brno). Ve svém obsažném referátě se zabýval problematikou zastoupení indoevropských kořenů struktury *MEI* ve slovanských jazycích. Názvy některých dřevěných nádob ve slovanských jazycích byly v popředí zájmu **H. Karlíkové** (Brno). **E. Bláhová** (Praha) rozebrala na dokladovém materiálu ze Starého zákona funkci řeckých vypůjček ve staroslověnině. Jazyk Vyšebrodské bible přiblížila přítomným **L. Pacnerová** (Brno). **Z. Hauptová** (Praha) se pokusila ve svém stručném vystoupení zhodnotit jubilatovu monografii věnovanou staroslověnským participiím. O počátcích hlaholského písemnictví u Charvátů pohovořila **H. Bauerová** (Olomouc). Při studiu každého jazyka je nezbytná znalost jeho realii, které se namnoze odrážejí také v napsaném textu. Analýzu realii v moravsko-panonských legendách provedla **P. Valčáková** (Brno). Do staroslověnině pronikla celá řada jinojazyčných prvků. Některé kalky popsala ve svém vystoupení **E. Havlová** (Brno). Otázkami historické fonetiky ruštiny se zabýval **V. A. Baranov** (Iževsk – Brno). V referátě se zmínil o tom, že pramenem pro její studium mohou být mj. také staroruské bohoslužebné texty. Konkrétní příklady vzal z tzv. novgorodských bohoslužebných minejí. Kulturněhistorický význam tzv. II. jihoslovanského vlivu v Moskevské Rusi nastínil ve svém vystoupení **A. Brandner** (Brno). 16.–17. stol. je obdobím, kdy do ruštiny pronikly mnohé lexikální a gramatické polonismy. O některých z nich, a to z oblasti skladby, promluvil **M. Moser** (Videň). Při studiu starých textů se namnoze setkáváme s různými variantami mluvnických tvarů, jichž užívali pisáři. Variabilita slovesných tvarů v Grigorovičově parimejniku byla středem zájmu **Z. Řibarové** (Skopje – Brno). S literárněvědnou problematikou vystoupil **M. Mikulášek** (Brno). Ve svém příspěvku pojednal o metodologii hermeneutické interpretace.

K obsahu jednotlivých vystoupení možno dodat, že šlo o příspěvky s aktuální tematikou. Lze si jen přát, aby se tyto náměty staly impulsem k další badatelské činnosti přítomných. Všechny přednesené referáty přinesly zajímavé postřehy a můžeme je považovat za zdařilou připomínku životního jubilea u nás i ve světě proslulého vědce.

Aleš Brandner

XII. mezinárodní sjezd slavistů (Krakov 27. 8. – 2. 9. 1998)

Jazykovědná tematika byla na MSS v Krakově zastoupena těmito tématy: 1. Etnogeneze Slovanů; paleoslavistika. 2. Jazykové kontakty. 3. Konfrontační studium a typologie jazyků. 4. Studium slovanských jazykových areálů; aktuální stav slovanských dialektů. 5. Jazykové změny. 6. Význam slovanského jazykového materiálu pro teorii jazyka. Do programu sjezdu byla zařazena také rokování u kulatého stolu – celkem devatenáct, třináct z nich bylo věnováno lingvistice (*Dějiny slavistiky. Diachronní fonologie a dialektologie. Východoslovanská fonologie a osud jerů. Gramatika*